

1000 ๓

บัญชีของความต้องการ นโยบายและแผนการทางการค้า

ที่ ๑

ข้อ ๑ หัวข้อที่ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการผลิต
ข้อ ๒ ก็ต้องเก็บเกี่ยนและขยายผลการ
ข้อ ๓ นำก้าวตามไปสู่เป้าหมายการผลิต
ข้อ ๔ เป็นเรื่องของการตรวจสอบและเพิ่มประสิทธิภาพ

สรุป

วัสดุประสงค์ ๑ เพื่อให้มีศักยภาพให้สามารถ

สามารถดำเนินการ ๑ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมา ๒ ผู้ผลิต ๓ ผู้ซื้อ และผู้ประกอบการ
ในการผลิตเป็นอย่างดี มากขึ้น

ปัจจุบัน ทางบริษัทฯ และแนวโน้มทางเศรษฐกิจโลก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่มีผลต่อการเจรจาติดต่อ

ส่วนรับสินค้าอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบัน ทางบริษัทฯ ได้ดำเนินการติดต่อเจรจาติดต่อ

ข้อ ๔ เป็นเรื่องของการพัฒนา ให้การพัฒนาทางการค้าในประเทศ ไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่มีผลต่อการเจรจาติดต่อ

บทที่ 3

ปัจจัยකอความสำเร็จในการเป็นประเทศอุตสาหกรรม

ในส่องบทข้างตนที่ผ่านมาได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมีนโยบายอุตสาหกรรม และแนวทางที่เหมาะสมสมควรปรับเปลี่ยนพัฒนาโดยทั่วไป ในบทนี้จะพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรม หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ปัญหาข้อจำกัดต่างๆ และความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ประเทศไทยกำลังพัฒนามีอยู่ ซึ่งอาจจะแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากปัจจัยการผลิต
2. ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการตลาด
3. ข้อจำกัดทางปัจจัยพื้นฐานการผลิต
4. ความได้เปรียบทางประการของประเทศ

ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากปัจจัยการผลิต

ปัจจัยการผลิตในความหมายทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง วัสดุคงการผลิต แรงงาน ทุน และเทคโนโลยี และผู้ประกอบการ

1. วัสดุคง นั้นเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่จะมีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและการเลือกชนิดของอุตสาหกรรม ปัญหาในด้านปริมาณ ราคา และคุณภาพของวัสดุคงที่ใช้ตลอดจนแหล่งที่มาที่สำคัญของวัสดุคงบางชนิด การผลิตโดยพึ่งพิงวัสดุคงจากต่างประเทศมีผลต่อโครงสร้างการผลิตในอนาคตได้ นอกจากนี้ปัญหาในการพัฒนาวัสดุคงที่มีอยู่ใหม่ๆ ความพร้อมและเหมาะสมแก่การนำมายัง

วัสดุคง อาจแบ่งออกได้เป็น วัสดุคงตามธรรมชาติ (natural inputs) ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ เช่น ทรัพยากรเรธราคุต่างๆ ดินทราย ตีบุก น้ำมัน กําชธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งมันเป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดเปลืองไป และไม่สามารถจะเกิดขึ้นอีกได้หรือวัสดุคงที่มนุษย์มีส่วนช่วยให้เกิดขึ้น เช่น วัสดุคงจากการเกษตรต่างๆ สัตว์น้ำ และการบุคลิก เป็นต้น ซึ่งมนุษย์สามารถควบคุมปริมาณและคุณภาพของวัสดุคงเหล่านี้ได้ระดับหนึ่ง นอกเหนือไปจากธรรมชาติอย่างเดียว วัสดุคงอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ในอุตสาหกรรมคือวัสดุคงจากอุตสาหกรรม (material inputs)

เป็นวัตถุคิมที่ໄก์ฟันช์ของการผลิตมาแล้วบ้าง อัญญิสูปของขันส่วนหนึ่งหรือส่วนประกอบบาง ๆ ที่จะต้องนำมาระบกปรุงกันอีกทีหนึ่ง การผลิตวัตถุคิมอุตสาหกรรม มักต้องอาศัย ทุน และเทคโนโลยี การผลิตสูง และการผลิตขนาดใหญ่ ซึ่งประเทศไทยกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ไม่สามารถผลิตໄได้เองมักจะต้องอาศัยส่งเข้าจากต่างประเทศ เนื่องในภัยอุตสาหกรรมที่ประกอบขันส่วนเป็นสินค้าสำเร็จรูปพอไป

ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการวัตถุคิมการผลิตที่สำคัญคือ ปริมาณของวัตถุคิมที่จะเสียต่ออุตสาหกรรมทั้งในระยะเริ่มแรกและในระยะยาว ซึ่งจะมีผลต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรม ปริมาณ และชนิดของวัตถุคิมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทยมีผลต่อระดับความก้าวหน้าและการกำหนดชนิดของอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น ปริมาณของทรัพยากรที่ใช้สิ้นเปลือง (non - renewable raw material) ที่มีอยู่ในประเทศไทย ตลอดจนบุคลากรที่ยังไม่สามารถดูแลรักษาไว้ได้ในเชิงพาณิชย์ มีผลให้ปริมาณอุปทานของวัตถุคิมเหล่านี้มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ปริมาณวัตถุคิมจากการเกษตรที่มีจะผันแปรตามระดับราคาในปีที่ผ่านมาและความไม่เสถียรภาพของราคา กลไกตลาดของสินค้าเกษตรและความจำกัดของข้อมูลข่าวสารที่หันสมัย มีผลกระทบต่อการวางแผนการเพาะปลูก และความจำกัดในการยึดหยุ่นการผลิตเมื่ออย่างยิ่งต่ออุตสาหกรรมที่อาศัยวัตถุคิมจากการเกษตร

นอกจากนี้ ปัญหาเกี่ยวกับราคาและคุณภาพของวัตถุคิมก็เป็นสิ่งสำคัญอีกหนึ่งในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ความสมดุลเสี่ยงและมาตรฐานของวัตถุคิมที่จะนำมาใช้ในการผลิต ประเทศไทยกำลังพัฒนา มากกว่าปัจจุบัน เนื่องจากความต้องการของสินค้าเกษตรกรรม ทั้งที่เกิดขึ้นจากการบริโภคภายในประเทศและคุณภาพที่เหมาะสมแก่การนำมาย่อยสลาย เช่น ขนาดของสปริงที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในระบบการผลิต ซึ่งต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภค เช่น ความต้องการของผู้บริโภคในประเทศ ที่ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ผลิต ที่ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภค โดยผ่านระบบกลไกทางการตลาดที่หันสมัย เช่น การสร้างคลังสินค้า ห้ามเป็น การประทับตราค่าที่เพียงทางการเกษตร การสหกรณ์ การเชื้อชาติล่วงหน้า เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่เกษตรกรและผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรม จะช่วยลดภาระการเสี่ยงลงได้ นอกจากนี้ความจำกัดของทรัพยากรที่ใช้สิ้นเปลือง ซึ่งมีผลให้ประเทศไทยเป็นเจ้าของทรัพยากรพยายามจำกัดปริมาณการผลิต ทำให้ระดับราคาของทรัพยากรเหล่านี้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

สำหรับวัตถุคิมอุตสาหกรรมนั้น ข้อจำกัดที่สำคัญก็คือ ความไม่สามารถผลิตขึ้นใช้เองได้ในประเทศ น้ำมันซึ่งปัจจัยการพึ่งพิง (dependence) กับระบบเศรษฐกิจโลกสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขึ้นลงของราคาวัตถุคิมจะมีผลกระทบต่อการผลิต การกำหนดราคาสินค้า นอกจานี้ยังอาจเกิดบัญชีเปลี่ยนอยื่น ๆ จากการพึ่งพิง เช่น ความล่าช้าในการขนส่ง ซึ่งมีผลต่อต้นทุนการเสียโอกาสของอุตสาหกรรม การเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่สมบูรณ์ต้องหันมุนโครงการสร้างการผลิตที่มั่นคง ก้ารพึ่งพิงวัตถุคิมอุตสาหกรรมจากทางประเทศมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการกำหนดแผนการผลิตและนโยบายอุตสาหกรรมทาง ๆ

ความพยายามในการแก้ไขปัจจัยการพึ่งพิงวัตถุคิมอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ จะสำเร็จผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ในการออกเลี่ยนเทคโนโลยีการผลิต และความสามารถที่เกิดจากการพึ่งพิง เที่ยวกับผลประโยชน์สุทธิ์ที่ได้รับจากการตั้งโรงงานผลิตวัตถุคิมอุตสาหกรรมขึ้นภายในประเทศ การส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตวัตถุคิมอุตสาหกรรมเป็นการลงทุนสูงและมีผลกระทบต่อสังคม (social effect) การพิจารณาให้การส่งเสริมควรจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อสังคม (social benefit) และการแข่งขันทางค่าน้ำค่า ซึ่งจะมีผลต่อความมั่นคงและความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมในอนาคต

2. แรงงาน นั้นเป็นปัจจัยการผลิตที่ได้เบรี่ยมอย่างหนึ่งของประเทศกำลังพัฒนามีปัจจัยการทำงานและการทำงานที่กว้างขวางและหลากหลายระดับในภาคการเกษตร ทำให้ต้นทุนแรงงานโดยเฉลี่ยต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม ประเทศกำลังพัฒนาที่ควรจะคำนึงถึงเป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งในการยกระดับรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประชาชน 1/ ซึ่งในส่วนหนึ่งของวัสดุ การเพิ่มระดับรายได้ประชากรจะมีผลต่อการขยายอุปสงค์ของตลาดภายในประเทศ คันนี้ การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานจึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะให้ระบบเศรษฐกิจสามารถบรรลุเป้าหมายทั้งสองประการพร้อมกันได้ การพัฒนาอุตสาหกรรมเพียงด้านเดียวโดยไม่คำนึงถึงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานประกอบกับการให้ความคุ้มครองในการใช้จัดทุนจะมีผลให้อุตสาหกรรมพยายามหันไปใช้เทคนิคการผลิตที่ใช้ทุนในสัดส่วนที่สูง (capital intensive techniques)

1/
R.B. Sutcliffe, Industry and Underdevelopment, (London : Addison - Wesley Publishing Company, Inc., 1971), p. 107.

มีอยู่ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้แรงงานที่สำคัญ ได้แก่ ประศิทธิภาพของแรงงานค้า การขายการฝึกอบรมแรงงาน/อัตราการเข้าออกงานสูงและการก่อความไม่สงบทางค้านแรงงานสิ่งเหล่านี้ ประกอบกับ มาตรการส่งเสริมการลงทุนที่ยกเว้นภาษีนำเข้าในเมืองจังหวันและวัสดุคงจากทางประเทศ มีผลให้ปูร์ะกอบการหันไปใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ใช้แรงงานอ้อย ซึ่งจะไม่สามารถสร้างงานได้เทียบเท่า กับอุปทานแรงงานที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ได้

มีอยู่ประศิทธิภาพแรงงานค้าในประเทศไทยกำลังพัฒนามีผลต่อทั้งการผลิต ขณะที่อัตราค้าจ้างเพิ่มสูงขึ้น แค่ประศิทธิภาพแรงงานไม่สามารถเพิ่มตามได้ทัน ผู้ผลิตจะพยายามแสวงหาปัจจัยอื่นที่มีราคาถูกกว่าโดยเบรียบเที่ยวนำทัดเทน สาเหตุสำคัญที่ทำให้ประศิทธิภาพของแรงงานค้าฯ เยกออกได้เป็นสาเหตุที่มาจากการแรงงานเอง เช่น การขาดความรู้ ความชبانาญในงานที่ทำ ความไม่สมบูรณ์ของสุขภาพอนามัยมาจากการทำงานและการสภาพแวดล้อม ตลอดจนห้ามคัดข้องแรงงานหรือสภาพการทำงานในอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่นสภาพแวดล้อมไม่ดีภายในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมองการทำงานที่มากเกินไปทำให้เกิดความเหนื่อยล้า และสภาพพื้นที่การทำงานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อความชันในการทำงาน

3. ทุน เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งของการผลิตและมีส่วนเกี่ยวข้องในเก็บข้อมูลตอนของกระบวนการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรมจำเป็นต้องใช้ทุนเป็นจำนวนมาก เพื่อให้การผลิตสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการผลิต และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ทุนมีเป็นเงื่อนไขการผลิตที่สำคัญ (necessary condition) อย่างหนึ่งต่อความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ^{2/}

ประเทศไทยกำลังพัฒนาส่วนใหญ่กับประสมกับนักวิชาการชาติและคนเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้เนื่องจากผลผลิตประชาชาติค้า และมีตัวรายการเจริญเติบโตค้าว่าตัวรายการเพิ่มของประชากร รายได้ส่วนใหญ่ถูกใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ส่วนที่เหลือมาเพื่อการออมและการลงทุนมีจำกัด นอกจากนี้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสถานการเงินที่มีอยู่ในสามารถรองรับความต้องการเงินทุนอย่างใหญ่หลวงในประเทศไทยให้เพียงพอแก่การพัฒนาได้ แหล่งรวมเงินทุนที่สำคัญเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม อาทิ ธนาคาร 5 แห่งต่างๆ คันนี ^{3/}

^{2/} เออมพร วงศ์ไวจัน. การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยสมันต์, 2525) หน้า 43.

^{3/} A.Gerchenkron, The Typology of Industrialization Development as a Tool of Analysis, in Continuity in History. (Combridge Massachusetts, 1968)p.89.

- การนำกำไรจากอุตสาหกรรมกลับมาลงทุนใหม่ หรือจากเงินออมของภาคการผลิตอื่น ๆ ในระบบเศรษฐกิจ
- เงินที่หามาได้ในช่วงก่อน ๆ
- จากการให้เครดิตของสถาบันการเงิน
- จากระบะประมาณของรัฐในรูปของรัฐวิสาหกิจ
- จากการลงทุนของชาวต่างประเทศ

ดังได้กล่าวมาแล้ว ประเทศไทยกำลังพัฒนาฝีความจำกัดในการระดมเงินทุนจากภายในประเทศ และการลงทุนในรูปของรัฐวิสาหกิจมักเกิดปัญหาในเรื่องของการผลิตที่ขาดประสิทธิภาพ และบทบาทของรัฐมีจำกัด ความขาดแคลนทุนในประเทศไทยกำลังพัฒนามีระบบเศรษฐกิจเปิดจะส่งทอนออกมานอกประเทศในลักษณะ การขาดดุลการค้าติดต่อกันหลาย ๆ ปี (trade gap) หรือการขาดดุลชำระเงินติดต่อกันหลายปี (Balance of payment deficit) การลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่เข้ามาชดเชยความต้องการที่ขาดหายไปของระบบเศรษฐกิจ และยังนำมาซึ่งความก้าวหน้าทางวิทยาการ (technology progress) การจัดการธุรกิจการตลาด และก่อให้เกิดประโยชน์เพื่อร่วมกันไปสู่การผลิตในสาขาอื่น ๆ อีกทั้งช่วยเพิ่มการสมดุลภายในประเทศ ทำให้กำลังการผลิตในระยะยาวเพิ่มสูงขึ้น 4/

ผลกระทบจากการลงทุนจากต่างประเทศอาจสรุปได้เป็นผลกระทบในด้านมาก ดังนี้

- (1) การลงทุนจากต่างประเทศช่วยสมดุลการออมในประเทศไทยให้มีระดับเพียงพอ กับการส่งออก และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรากการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจ
- (2) การลงทุนจากต่างประเทศช่วยเสริมส่วนที่ขาดในการพัฒนาอุตสาหกรรม ขยายงานการตลาดระหว่างประเทศ เทคโนโลยีค้านการผลิตและการจัดการ การพัฒนาอุตสาหกรรม ต่อเนื่อง และช่วยเสริมให้เกิดการเลียนแบบค้านการลงทุนแก้กลังทุนในประเทศไทย
- (3) การไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างชาติ ช่วยบรรเทาภาระขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ

4/ อุดม เกิดพิญลัย. การลงทุนต่างประเทศในประเทศไทย, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมเสนศ, 2518) หน้า 121-124.

อย่างไรก็ตาม จาประวัติการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังพัฒนาต่อไป ที่น่าว่า การลงทุนจากต่างประเทศ อาจนำมาร่วมผลในด้านลบได้หลายประการ ดังนี้

- (1) การแย่งตลาด และทำลายอุตสาหกรรมทองถิน
- (2) การกอบโภยประโภช์มากกว่าที่ควร โดยอาศัยระบบและช่องทางที่เข้มข้น เช่น การหุ่นคลาด การถ่ายโอนกำไร เป็นตน
- (3) การนำเข้าเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาขุ่นมาตตาง ๆ ตามมา เช่น เทคโนโลยีที่ล้าสมัย ราคาแพง มีอัตราสิ่งแวดล้อม การใช้หุ่นมากกว่าแรงงาน เป็นตน
- (4) การพึ่งพาต่อคู่มิตรและชั้นส่วนจากประเทศเมืองอื่น ซึ่งไม่บรรเทาปัญหาการขาดดุลการค้า
- (5) การถูกครอบงำโดยให้อิทธิพลทางเศรษฐกิจ และอาจมีผลกระทบไปสู่การเมืองท่อไป
- (6) ผลตอบแทนที่เกิดจากการให้ความคุ้มครองอย่างมีผลแท้จริง (effective protection) แก่ผู้ลงทุนต่างชาติ การให้ความคุ้มครองหรือการให้สิทธิประโยชน์แก่อุตสาหกรรมชนิดหนึ่งจะมีผลให้เกิดการบีบเบือนกลไกการทำงานของตลาด เกิดการเคลื่อนย้ายทรัพยากรปัจจัยการผลิตไปสู่สาขาการผลิตนั้นมากเกินความต้องการที่แท้จริงของตลาด

การแพ้ปัญหาการขาดดุลเงินทุนโดยส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ ประเทศไทยกำลังพัฒนาจะต้องพึ่งพาเบรี่ย์ เทียมผลดีผลเสียที่ได้รับจากการลงทุนโดยต่างชาติให้รอบคอบ Raymon Vernon กล่าวถึงเหตุผลของการลงทุนจากต่างประเทศไว้ว่า การลงทุนชนิดใดก็ตามจะเป็นสิ่งคิงคูดใจผู้ลงทุน ก็ต่อเมื่อผลการลงทุนที่เข้าคาดว่าจะได้มีค่าสูงกว่าทันทุนในการผลิตของเข้า และเป็นทางเลือกที่จะได้ผลตอบแทนสูงสุด ส่วนทางด้านประเทศเจ้าบ้านนักการลงทุนจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจก็ต่อเมื่อรายจ่ายหรือต้นทุนที่คาดว่าจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ลงทุนนั้นมีค่าต่ำกว่าผลได้ทางสังคม และเป็นทางเลือกที่สืบเปลือยองค์ ใช้จ่ายต่ำสุด วัดดุประสิทธิภาพคุณของกิจการตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศเท่านั้น ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในอัตราที่สูงกว่าผลตอบแทนที่จะได้จากการลงทุนภายในประเทศของตน ในประเทศไทยกำลังพัฒนาที่ขาดแคลนเงินทุน การให้ผลผลิตเพิ่ม (marginal productivity) ของเงินทุนมีระดับสูงกว่าผลผลิตเพิ่มของเงินลงทุนในประเทศไทยพัฒนาแล้ว นอกจากราคา ผู้ลงทุนยังหวังผลทางอ้อมที่จะได้รับจากการลงทุนอื่น ๆ เช่น เพื่อรักษาเหล่งวัตถุคิมราคากูที่มั่นคง เพื่อชักนำให้มีการส่งออกสำหรับสินค้าประเภททุนและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญในประเทศไทย เช่น รักษาตลาดในต่างประเทศสำหรับสินค้า ออกที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ในกรณีที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมโดยให้ความ

คุ้มครองแก้ผิดลุงทุนในประเทศ ทำให้เกิดกระบวนการป้องกันศินค้าต่างประเทศเข้ามายังในประเทศไทย (protection) ผู้ลุงทุนต่างชาติจะเคลื่อนย้ายการผลิตเข้ามาเพื่อรับประโยชน์จากการคุ้มครองที่เกิดขึ้น วัตถุประสงค์ใหม่ที่ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายการลงทุนของชาติต่อ เพื่อเป็นทางลัดเลี้ยงปัญหาความแออัด และปัญหาความสกปรกท่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย ของตน เช่น การคั่งโรงงานใหม่ ของรัฐบาลญี่ปุ่นในส่วนต่าง ๆ ของทวีปเอเชีย

4. ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการมีเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเริ่มนั้น เป็นประเทศไทย อุตสาหกรรม เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งกิจการผลิต ผู้ประกอบการดังกล่าวเป็นผู้ที่มีความกล้าและยินดีที่จะเสี่ยงกับการสูญเสียเงินทุนโดยอาศัยสติปัญญา และความสามารถของตัวเองเป็นประกัน มีบทบาทเป็นผู้ร่วบรวม เอกปัจจัยการผลิตทั้งหลายมาไว้กับวิทยาการหรือวิธีการผลิตที่เหมาะสมเพื่อยกระดับต่ำสู่ต่ำ ให้กล้ายerneสิ่งของสำเร็จรูปที่ใช้ประโยชน์ได้ และถ้าไม่มีวิธีการที่เหมาะสมก็จะต้องคิดหาเอาใหม่ ด้วยตัวเอง และทำหน้าที่เป็นผู้จัดการให้กระบวนการผลิตดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น ลักษณะของผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถของเห็นโอกาสในระยะยาว เป็นนักเริ่มที่จะ ทำอุตสาหกรรมใหม่ที่ให้ผลตอบแทนคุ้มกับการลงทุน และเป็นผู้ที่สามารถรวมปัจจัยการผลิตได้ มี ศักยภาพในการเป็นนักวางแผน ระมัดระวังเรื่องฐานะการเงินของกิจการของตน สนใจวิทยาการ ผลิตพร้อมที่จะปรับปรุงวิทยาการการผลิตของโรงงานให้ก้าวหน้ากับสมัยเสมอ ตลอดจนการเป็นนัก พากcroftที่ดี นอกจากนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถสำนึกรึงผลประโยชน์ท่อสัมคมส่วนรวม

Schumpeter ได้ยกให้สำคัญของผู้ประกอบการที่จะนำพาประเทศเศรษฐกิจไปสู่การ พัฒนาว่า ผู้ประกอบการควรเป็นผู้สร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ หรือแสวงหาสิ่งที่เรียกว่า "นวัตกรรม" (Innovation) เพราะเขาเชื่อว่า ผู้ประกอบการและผู้บริหารต่างต้องหันมาดูความเสี่ยงด้วยกัน ทั้งนี้ แต่ความคิดในเชิงนวัตกรรมต่างหากที่จะแยก ผู้ประกอบการออกจากกลุ่มผู้บริหาร ^{5/} ผู้ประกอบการมีหน้าที่ที่จะห้องแสวงหาความคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่ๆ กรรมวิธีการ ผลิตใหม่ พัฒนารูปแบบองค์กรใหม่ แสวงหาแหล่งวัสดุคุณภาพดีใหม่และการแสวงหาตลาดใหม่ ๆ ให้กับ กิจการของตน

^{5/} “โครงสร้างผู้ประกอบการ” คู่มือผู้ประกอบการ, (กรุงเทพฯ : นสพ.ฐานเศรษฐกิจ, ตุลาคม 2529) หน้า 44-45.

จากคำจำกัดความต่าง ๆ ของผู้ประกอบการอาจจะสรุปถึงคุณลักษณะที่สำคัญมางประการ
ของผู้ประกอบการได้ดังนี้คือ

- (1) ต้องการความสำเร็จ
- (2) ปรารถนาความรับผิดชอบ
- (3) พร้อมที่จะรับภาระความเสี่ยง
- (4) การรับรู้ถึงความเป็นไปได้ของความสำเร็จ
- (5) กระหายในการทำงานและอุทิศตนจากการผลิตงาน
- (6) มองการณ์ไกล
- (7) มีภักดีในการจัดการ

จากคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบการที่คิดกล้าว แสดงให้เห็นว่า การที่บุคคลใด
จะเข้ามานั้นเป็นผู้ประกอบการที่ประสงค์ความสำเร็จนั้นจะต้องมีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน และไม่ใช่ว่า
ทุกคนสามารถทำได้เข้ามานั้นเป็นผู้ประกอบการได้ การพัฒนาอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีผู้ประกอบการจำนวน
มากเพียงพอที่จะเข้ามารองรับนโยบายการส่งเสริมจากการรัฐบาล

ปัญหาในการเริ่มนั้นเป็นประเด็นอุตสาหกรรมของประเทศไทยกำลังพัฒนาคือ ปัญหาความขาด
แคลนผู้ประกอบการเนื่องจาก สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม และค่านิยมของสังคมไม่อนุญาให้เกิดคุณลักษณะ
ผู้ประกอบการแบบประชาชัชน การส่งเสริมคุณลักษณะผู้ประกอบการแบบประชาชัชนจะต้องกระทำการพื้นที่กับการ
เสริมสร้างบรรยายการศึกษาการประกอบการอุตสาหกรรม การส่งเสริมปัจจัยความคองการหนึ่งของมนุษย์
เช่น ความต้องการ (wanting) และเจตคติ (attitude) ของสังคมในเรื่องความมั่งคั่ง ความมี
ชื่อเสียง ความต้องการเป็นผู้หัวหน้าสำเร็จ การให้ความภาคภูมิใจและชื่นชมต่อผู้ที่ประสบความสำเร็จ
ในธุรกิจอุตสาหกรรมเท่ากับผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านกฎหมาย การเมือง การทหาร การกระตุ้น
โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการในกิจการที่มีความเสี่ยงสูง การเก็บภาษีรายได้จาก
ทรัพย์สิน (capital gains) ในอัตราที่กาวราрайได้จากด้านอื่น ขยายระดมเงินทุนในอัตราดอกเบี้ย
ที่เหมาะสมแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ ตลอดจนให้หลักประกันแก่โครงการอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง
ให้ความคุ้มครองด้านภาษี การรับซื้อผลผลิตหรือเงินอุดหนุน ชั่งมาตรฐานการต่าง ๆ เท่านั้นจะมีผลช่วย
กระตุ้นให้ประชาชัชนเห็นถึงผลประโยชน์ และมีความมั่นใจที่จะเข้ามานั้นเป็นผู้ประกอบการ การส่งเสริม

การลงทุนจ าชร าต างชาติมีผลช่วยลดภัยทางความขาดแคลนผู้ประกอบการ ช่วยเพิ่มการลงทุนภายในประเทศ ผลทางอ้อมที่ประเทศไทยจะได้รับก็คือ ผู้ลงทุนต่างชาติจะเข้ามาเป็นหัวอย่างและช่วยสร้างผู้ประกอบการภายในประเทศ ผลประโยชน์เหล่านี้มักเป็นเหตุผลสำคัญที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาพยายามแข่งขันกันในการส่งเสริมการลงทุนจ าชร าต างชาติ อย่างไรก็ตาม การเพิ่มสัดส่วนประโยชน์และผลการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ประเทศไทยกำลังพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมจะต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์และผลเสียที่ประเทศไทยได้รับโดยสุทธิประกอบกัน

ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการตลาด

อุปสรรคประการที่มาในการพัฒนาเป็นประเทศไทยอุตสาหกรรม คือการจำกัดนโยบายสินค้าที่ผลิต ไม่แล้วออกสูตรตลาด อนาคตของการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมขึ้นอยู่กับขนาดของตลาดที่อุตสาหกรรมท้องประเทศ ในการแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนความสามารถในการเข้าถึงตลาดและผู้บริโภค อาจแยกพิจารณาถึงข้อจำกัดทางการตลาดได้ดังนี้

1. รายได้และขนาดการตลาด
2. การแข่งขันในตลาด

1. รายได้และขนาดการตลาด

ประเทศไทยกำลังพัฒนาส่วนใหญ่มีตลาดขนาดเล็กเมื่อเทียบกับประเทศไทยอุตสาหกรรมอื่น ๆ เนื่องจาก ระดับรายได้โดยเฉลี่ยของประชากรอยู่ในระดับต่ำหรือในระดับปานกลางซึ่งนอกจากงานในประเทศไทยกำลังพัฒนาไปในเชิงเศรษฐกิจ ปริมาณประชากรน้อยจนไม่สามารถพัฒนาเป็นตลาดขนาดใหญ่ ให้เกิดอุตสาหกรรมได้ แม้แต่การกระจายตัวของประชากรอยู่ทั่วทั้งประเทศ ทำให้ขนาดตลาดในประเทศไทยกำลังพัฒนา มีขนาดเล็ก การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการผลิตขนาดใหญ่ เพื่อลดต้นทุนในการผลิต การมีตลาดขนาดเล็กจะไม่สามารถรองรับได้ ให้เกิดการผลิตขนาดใหญ่ได้ อุตสาหกรรมมองการตลาดขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อย้ายการผลิตให้เกิดความประยุกต์ในการผลิต การขยายขนาดของรายได้ประชากร ก็ การกระจายรายได้ไปสู่ผู้มีรายได้ต่ำ เนื่องจากผู้มีรายได้ต่ำจะมีความโน้มเอียงในการบริโภคมากกว่าผู้มีรายได้สูง ตลอดจนการรวมตลาดขนาดเล็กให้มาร่วมกันเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่จะมีผลให้เกิดตลาดขนาดใหญ่แก่อุตสาหกรรมได้

2. การแข่งขันในตลาด

การแข่งขันในตลาดของลินค้าอุตสาหกรรมจากจะต้องเผชิญกับการแข่งขันเองภายในประเทศแล้ว อุตสาหกรรมในประเทศกำลังพัฒนาอย่างต้องเผชิญกับการแข่งขันในตลาดต่างประเทศในขณะเดียวกัน

การแข่งขันกันเองระหว่างผู้ผลิตในประเทศเกิดขึ้น เนื่องจากการขาดแคลนปัจจัยประกอบการที่สามารถพัฒนาสินค้าใหม่หรือแสวงหาตลาดใหม่ ๆ ของคน เมื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะแรกจะมีหลากหลายในประเทศที่มีขนาดใหญ่เพียงพอรองรับอยู่แล้วก็ตาม การขาดแคลนปัจจัยในอุตสาหกรรมต่อไปนี้จะมาจาก การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีการผลิตขนาดใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิตและต้องมีตลาดขนาดใหญ่เพียงพอรองรับ การกระจายของชุมชนจะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นจากความสูง การขยายขนาดของรายได้ของประชากรก็ การกระจายรายได้ไปสู่ผู้มีรายได้ต่ำ ก็ และการรวมตลาดขนาดเล็ก ๆ ให้เป็นขนาดใหญ่ก็มีผลให้เกิดตลาดขนาดใหญ่ที่เหมาะสมแก่การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไป

นอกจากการแข่งขันจากตลาดภายนอก ทั้งที่เป็นลักษณะนำเข้าและสินค้าที่ส่งออกไปแล้วเป็นภูมิภาคในอุตสาหกรรมนี้ต้องการพัฒนาอุตสาหกรรม การผลิตทดสอบการนำเข้าจะเกิดประโยชน์ท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมที่ต้องการเมื่อสินค้าอุตสาหกรรมนั้นสามารถพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดจนสามารถแข่งขันกับอุตสาหกรรมนำเข้าได้หรือทำให้การผลิตเกิดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative advantage) เทียบกับอุตสาหกรรมนำเข้า โดยที่ไม่ได้อุตสาหกรรมทดสอบการนำเข้าก็มีความเสียเปรียบต่ออุตสาหกรรมนำเข้า ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการผลิตของที่เป็นการใช้ทุนเป็นเจลจัดสำคัญ ต้องอาศัยวัสดุที่มีอยู่ในอัตราสูง และการผลิตขนาดเล็ก ซึ่งทำให้ต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยมีแนวโน้มจะสูง กว่าการนำเข้าซึ่งสินค้าประเภทเดียวกัน และยังต้องมีต้นทุนที่ต้องหันหน้าโน้มจะสูง ประเทศที่เราสั่งเข้ามา

การเลือกชนิดสินค้าที่จะผลิตเพื่อแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศตามทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ ประเทศควรเลือกผลิตสินค้าที่คนมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative advantage) สูงสุด หรือสูงกว่าประเทศค้าของตน ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบนี้เกิดขึ้นจาก

การเลือกผลิตสินค้าที่ตนมีความถนัดหรือมีทรัพยากรกราผลิตที่ໄດ้เบรี่ยงกว่า ซึ่งการพิจารณาข้อต่อสากลรวม
ให้จะมีความได้เบรี่ยงโดยเบรี่ยงเที่ยบหรือไม่กับตลาดโลกสามารถคำนวณได้จากอัตราส่วนระหว่างสินค้า⁶
ส่งออกและสินค้านำเข้า (Export Import Ratio : R) หรือ

$$R^k = \frac{X^k}{M^k}$$

การผลิตสินค้า k จะมีความได้เบรี่ยงโดยเบรี่ยงเที่ยบเมื่อประเทศสามารถส่งสินค้า k
ออก (X^k) มีมูลค่ามากกว่าการนำเข้า (M^k) หรือค่า R มีค่ามากกว่า 1 ซึ่งอัตราส่วนนี้อาจ
จะให้คำนึงเบื้องไปได้ เนื่องจากมูลค่าการนำเข้าอาจจะมีค่ามากกว่าความเป็นจริง เพราะไตรมาสที่
นำเข้าไว้ด้วย ทำให้ค่า R อาจจะมีค่าต่ำกว่าความเป็นจริง

การคำนวณหาความได้เบรี่ยงโดยเบรี่ยงเที่ยบของสินค้าแต่ละประเภทนี้อาจหาได้จาก
ดัชนีความได้เบรี่ยงที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage index : RCA index)^{6/}
ของ Balassa ซึ่งจะให้ค่าที่แน่นอนกว่า ค่า RCA คำนวณได้จากการส่งออกในสินค้า k
ต่อการส่งออกทั้งหมดของประเทศ (i) เทียบกับอัตราส่วนคงคล่องโดยเฉลี่ยในตลาดโลก (w)
หรือ

$$RCA_i^k = \frac{\frac{X_i^k}{X_i}}{\frac{X_w^k}{X_w}}$$

ถ้าค่า RCA_i^k มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่า ประเทศ i มีความได้เบรี่ยงในการผลิต
สินค้า k ในกรณีการค้าระหว่างประเทศ ประเทศ i จะเลือกผลิตสินค้า k เมื่อ RCA^k ของ
ตนมีค่าสูงกว่า RCA^k ของประเทศคู่

^{6/} Bela Balassa, "Trade Liberalization and Revealed Comparative
Advantage", Manchester School of Economic and Social Studies. Vol 33,
No 2, (May 1965) และ "Revealed Comparative Advantage Revisited : An
Analysis of Relative Export shares of the Industrial Countries, 1953 -
1971", Manchecter School of Economic and Social Studies. Vol 1.45,
No. 4, (Dec 1977).

ในการนี้การแข่งขันของอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก นอกจากผู้ผลิตจะต้องเลือกผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการโดยปริยายเทียบแล้ว การแข่งขันทางการตลาดอื่น ๆ ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ ต่อความสำเร็จในการส่งสินค้าออก เช่น ปัจจัยการกำหนดมาตรฐานสินค้าของประเทศคู่ค้า การเข้าถึงตลาดและสนับสนุนของผู้ชี้อื่น การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการค้า มาตรการักษาภูมิทางการค้าทางภาษีผู้ผลิตในประเทศกำลังพัฒนาต้องพยายามพัฒนาคุณภาพสินค้าของตน การโฆษณา การบรรจุภัณฑ์ และการจัดการทางด้านการตลาดต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงตลาดของผู้บริโภคได้

◦ ขอจำกัดทางปัจจัยพื้นฐานการผลิต (INFRASTRUCTURE)

นักเศรษฐศาสตร์พัฒนา Rosenstein - Rodan ได้วิเคราะห์ถึงกลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ (Infra structure หรือ Social overhead capital) ให้เกิดขึ้นอย่างเพียงพอในระบบเศรษฐกิจ เพื่อเป็นขันวนกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรง (Direct productive activity) ความขาดแคลนในปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา พลังงานต่าง ๆ เป็นอุปสรรคสำคัญที่จะจำกัดการลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรง โดยเฉพาะในบริเวณที่ล้าหลังที่มีความไม่เปรียบในวัสดุคงการผลิตอยู่บ้าง แต่ยังไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมขึ้นได้ ถ้ารัฐสามารถพัฒนาจัดการสาธารณูปโภคเพื่อการดำเนินกิจการของเอกชนขึ้นแล้วจะมีผลให้เกิดการลงทุนขึ้นได้

ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนและการกำหนดที่ดินอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการพยายามแสวงหากำไรสูงสุดจากการผลิต ดังนั้น ถ้าเข้าสามารถลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำที่สุดจะมีผลต่อกำไรที่จะเพิ่มขึ้น ที่ดินโรงงานจะต้องอยู่ในศูนย์กลางของแหล่งวัสดุคงตัว ฯ และตลาดผู้บริโภค ซึ่งผู้ผลิตจะไม่เปรียบในค่านคานทุนและค่าใช้จ่าย ลักษณะของวัสดุคงตัวที่ใช้ การสูญเสียหนักในการผลิต การสูญเสียลักษณะที่ดีของวัสดุคงตัวของคนลักษณะของสินค้าที่ผลิตล้วนแล้วแต่มีผลต่อต้นทุนการขนส่ง นอกจากนี้ความสะดวกและต้นทุนการจัดหาไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ท่าเรือ อุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยบริการจากสาธารณูปโภคมากจะมีแนวโน้มตั้งโรงงานในเขตเมืองที่มีการจัดบริการสาธารณูปโภคไว้พร้อมแล้วมากกว่าจะตั้งในเขตชนบทที่ขาดแคลนบริการสาธารณูปโภค

เนื่องจากค่านุนในการจัดทำปัจจัยพื้นฐานทางการผลิตเหล่านี้มีมูลค่าสูงและก่อให้เกิดการประยัดต่อสังคม (External economics) สูง ถ้าอุตสาหกรรมลงทุนเงองจะไม่คุ้มกับการลงทุนที่เสียไป ดังนั้น จึงควรเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะจัดทำปัจจัยพื้นฐานทางการผลิตให้เพียงพอในเขตชนบทที่รัฐต้องการกระจายแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมออกไป

ความจำเป็นทางปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้แก่

1. ระบบทางหลวงและถนนสายย่อยต่าง ๆ ที่จะเข้าไปสู่ชุมชนค้าง ๆ ถนนทางเหล่านี้ ก่อสร้างด้วยวัสดุประสงค์แตกต่างกัน ทำให้ยากต่อการบำรุงรักษาและแก้ไขให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์ไม่เต็มที่ การขาดแคลนระบบถนนสายย่อยที่จะเข้าสู่ชุมชนมีผลต่อศัพท์ทุนการนำวัสดุคุณภาพมา จำกัดลงผลิตและคนทุนการนำสินค้าไปสู่ผู้บริโภค
2. ความเอื้อ貸ในการใช้น้ำ ตลอดจนการผูกขาดกิจการขนส่งของรัฐทำให้ค่าน้ำ ขนส่งสูงกว่าความเป็นจริง
3. ขาดแคลนหัวเรือนสำเร็จ และกองเรือพาณิชย์ การอาศัยกองเรือพาณิชย์จากต่างประเทศ
4. การให้บริการ และอัตราต่อหน่วยของไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์

แม้ว่าค่านุนในการจัดทำปัจจัยพื้นฐานทางการผลิตจะมีราคาสูงมากสำหรับประเทศไทย แต่ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นคือระบบเศรษฐกิจในการกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ชุมชน การมีงานทำเพิ่มขึ้นก็เป็นสิ่งบรรดาของประเทศไทยเหล่านี้ หนทางที่จะเป็นไปได้รู้สึกความสามารถเลือก ชุมชนที่ต้องการจะให้เกิดการพัฒนาแล้วระดมงบประมาณเพื่อจัดสร้างสาธารณูปโภคขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลาง moy ฯ ที่จะขยายเป็นศูนย์กลางความเจริญที่ไปในอนาคต ความสำเร็จของการกระจายแหล่งศูนย์ กลางอุตสาหกรรมไปสู่ชุมชนอยู่กับการเลือกทำเลที่มีความเหมาะสมทางภูมิศาสตร์ เช่น เป็นแหล่ง แร่ หรือแหล่งวัสดุคุณภาพสำคัญ ซึ่งจะทำให้เกิดความได้เปรียบทางวัสดุคุณ นอกจากนั้นระดับความ ต้องการบริการสาธารณูปโภคในแต่ละท้องที่มีระดับแตกต่างกัน รัฐควรจะจัดทำให้เหมาะสมกับความ ต้องการและมีปริมาณมากพอที่จะกระตุ้นให้เกิดการลงทุนทางอุตสาหกรรมขึ้นได้

๒ ๒ ขอໄດ້ເປີຍບາງປະກາດຂອງປະເທດກຳລັງພັນາ

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການພັນາເປັນປະເທດອຸຫາສາກຮຽນອາຈານຈະເນື້ອຍຸກົມຂອງຈຳກັດຕາງ ຈຳກັດລ່າວໜ້າຫັ້ງຕົ້ນແລ້ວ ປະເທດກຳລັງພັນາຍັງອາຈານມີຄວາມໄດ້ເປີຍບາງປະເທດທີ່ເວຼົອທົກ
ເປັນປະເທດອຸຫາສາກຮຽນແລະສາມາດໃຫ້ໄປເປົ້າໂຍ່ນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງນໍາຈະຄນາຄວາມໄດ້ເປີຍຂອງຕົ້ນແລ້ວ
ພຍານາມົບເຮັດວຽກພັນາໂຄງການຕ່າງ ຈຳກັດລ່າວໜ້າຫັ້ງຕົ້ນແລ້ວ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມໄດ້ເປີຍນັ້ນໃໝ່ກັບນີ້ ຂະນະເຄີຍກັນກີ່
ພຍານາມົບເຮັດວຽກຈຳກັດຕາງ ໃຫ້ລົມຍອຍລົງ

ຄວາມໄດ້ເປີຍບາງປະກາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດກຳລັງພັນາ ໄດ້ແກ່

1. ອັດຕາຈຳຈັງຄົງທີ່ ຂະນະທີ່ຕົ້ນຖຸນັກນຽນແຮງງານເປັນຕົ້ນຖຸນັກກາລິບທີ່ສຳຄັງໃນການພັດລືນຄ້າ
ອຸຫາສາກຮຽນຂອງນາງປະເທດ ປະເທດກຳລັງພັນາກາລັນມີຄວາມໄດ້ເປີຍໃນອັດຕາຈຳຈັງ ຄວາມແຕກຕາງ
ເກັ້ນອ່ານຍ່າງມາກໃນອັດຕາຈຳຈັງຮ່ວງປະເທດກຳລັງພັນາ ແລະປະເທດອຸຫາສາກຮຽນ ທຳໃຫ້ປະເທດ
ກຳລັງພັນາມີຄວາມໄດ້ເປີຍໃນຕົ້ນຖຸນັກກາລິບທີ່ຕ້ອງໃຫ້ແຮງງານມາກ ການພັນາປະສິທິພາພຂອງແຮງງານ
ຈະທຳໃຫ້ປະເທດກຳລັງພັນາມີຄວາມໄດ້ເປີຍໃນການໃຫ້ແຮງງານມາກຢືນ

2. ທັກະນະຂອງແຮງງານ ຄວາມໝຳນາມູນເພະຍ່າງໃນຄືດປະເທດທີ່ມີມື່ນເນື້ອງ ເຊັ່ນ
ງານໂລທະໃນປະເທດອິນເຄີຍ ຈາກແກະສລັກໃນໜີຂອງໜ້າເກາະໄຍ້ທີ່ ແລະໜ້າວິນໂຄນີເຊີຍ ມີຜົດຕອກການ
ສ່ວນເສີມອຸຫາສາກຮຽນທີ່ຕ້ອງໃຫ້ທັກະນະທັງຄົ້ນນີ້ມາກ ແຕ່ມັກຈະພວ່າ ອຸຫາສາກຮຽນໃນປະເທດເລື່ອນີ້
ໃຫ້ແຮງງານເຕັກທີ່ຂາດທັກະນະມາທຳງານ ເນື່ອງຈາກແຮງງານເຕັກຂອບທີ່ຈະເຂົ້າທຳງານໃນອຸຫາສາກຮຽນມາກ
ກວ່າທີ່ຈະທຳມີມື່ນດັ່ງເຄີມໃນຄຣອບກວ້າ

3. ຜູ້ປະກອບການແລະທັກະນະໃນການຈັດການ ຜູ້ປະກອບການເປັນມັຈຈັຍສຳຄັງທີ່ຈະເປັນໜ້າວນ
ໃຫ້ເກີດອຸຫາສາກຮຽນໄດ້ ປະເທດກຳລັງພັນາສ່ວນໃຫ້ອຸ່ນກົມໆເກູ້ຫາຄວາມຂາດແຄລນຜູ້ປະກອບການ ແຕ່ມີ
ປະເທດກຳລັງພັນາໃນໜີທີ່ມີຜູ້ປະກອບການແບ່ນດັ່ງເຄີມອຸ່ນມາກ ຜູ້ປະກອບການເຫັນວິ້ພັນານາຈາກ
ການຄ້າຂາຍ ແລະຊຸຽກຈິກການທາກຳໄວ້ຈາກກາລົງທຸນ ດັ່ນສຳຄັນການທີ່ເຫັນວິ້ພັນາເປັນກັລງທຸນ
ອຸຫາສາກຮຽນ ເຊັ່ນ ປະເທດເລົມນອນ ປະເທດອິນເຄີຍ ມີກຸຽກິຈທີ່ທີ່ການຄ້າຂາຍແລະທຳຊຸຽກຈິກທາງ
ຄົ້ນເຈິ້ງທອງນາກກ່າວປະເທດອື່ນ ຈຳກັດລ່າວໜ້າຫັ້ງຕົ້ນແລ້ວ ນີ້ມີກາລົງທຸນຈາກ
ຕ່າງໆ ຄົນເຫັນວິ້ຈະເຂົ້າມາຈັງທຳງານຮ່ວມກັບໜ້າທຳງ່າຍ ຈົນມີຄວາມຮູ້ດີແລ້ວກີ່ຈະອອກໄປເນື້ນ

ผู้ประกอบการเอง ประสบการณ์และทักษะที่เคยมีมากจะทำให้สามารถพัฒนาเป็นผู้ประกอบการได้ รวดเร็วว่าผู้ที่ไม่มีพื้นฐานทางการพาณิชย์มาก่อน

4. แรกๆ ทรัพยากร และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ประเทคโนโลยีพัฒนาอย่างรวดเร็ว ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่มีประโยชน์ แต่ขาดการพัฒนาที่จะนำทรัพยากรเหล่านี้มาใช้ เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ เกنمีองแร่ และผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้ามีปริมาณมากและราคาก็จะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมอย่างมาก ประเทคโนโลยีความไฮบริดเปรียบเทียบด้านผลิตภัณฑ์ จะสามารถประสบความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมได้ก่อน

5. ปัจจัยการผลิต ประเทคโนโลยีพัฒนาส่วนใหญ่สามารถผลิตวัสดุคุณภาพดีในราคาถูกสำหรับอุตสาหกรรม วัสดุคุณภาพดีเป็นสินค้าชนิดปฐม ที่ผลิตเพื่อส่งออกและเป็นแหล่งแสวงหาเงินตราต่างประเทคโนโลยีสำคัญ วัสดุคุณภาพดี ที่เหล่านี้สามารถเป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทคโนโลยี การผลิตในลักษณะการแปรสภาพสินค้าชนิดปฐม จะช่วยเพิ่มมูลค่าเพิ่มมากขึ้นต่อไป

6. ทัศนะของประเทศไทย ทำให้ทัศนะของประเทศไทยรับรู้ประโยชน์ของการผลิตอุตสาหกรรมขนาดอย่าง เช่น หมู่เกาะชิลี ในประเทศไทย มีความไฮบริดเปรียบต่ออุตสาหกรรมการข้อมูลเรื่องอย่างมาก เพราะอยู่ในทำเลที่เป็นทางผ่านของการขนส่งทางเรือ ที่ตั้งอุตสาหกรรมมักถูกกำหนดโดยแหล่งปัจจัยการผลิต เสน่ห์ทางการขนส่งทางเรือ อัตราค่าขนส่งคลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตลาดโลกและแหล่งอุปทาน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความไฮบริดที่อาจคาดไม่ถึง แม้ผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมบางชนิดในบางประเทศอย่างมาก

7. ทัศนะของอุตสาหกรรม การพัฒนาแบบแผนการใช้ที่ดินกันที่ที่เหมาะสมไว้สำหรับเป็นทัศนะอุตสาหกรรม การพาณิชย์ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ จะเกิดประโยชน์อย่างมากต่อการจัดระบบ การขนส่ง ผลิตภัณฑ์ การจัดสาธารณูปโภค ประเทคโนโลยีที่เห็นความสำคัญสามารถพัฒนาแบบแผนการใช้ที่ดินที่เหมาะสมให้ทันเวลาและเกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม จะมีความไฮบริดเปรียบในการพัฒนาอุตสาหกรรมมากกว่า ประเทคโนโลยีขาดแบบแผนการใช้ที่ดิน

8. การพัฒนาการตลาด ประเทคโนโลยีพัฒนาที่มีความสามารถที่เล็ก เกินไป เนื่องจาก รายได้ประชากรต่ำ และบางครั้งเกิดจากการมีขนาดประชากรที่เล็กเกินไป

ประเทศที่มีขนาดคลาดที่เหมาะสมและกลไกคลาดได้รับการพัฒนาข้างแล้ว จะเกิดผลดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออกคล้ายในประเทศ เช่น กรณีของประเทศไทยเดิม และบริษัทชั้นนำ ประพากจะจำนวนมากพอที่จะเกิดคลาดชนิดใหญ่ได้

9. ภูมิอากาศ ประเทศไทยกำลังพัฒนาส่วนใหญ่คงอยู่ในเขต้อน ซึ่งอากาศไม่อำนวยต่อทำที่การพัฒนา นอกจากนี้ บางครั้งสภาพภูมิอากาศที่มีผลต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมทองเที่ยวในบางประเทศ ซึ่งมีผลต่อความเจริญของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการให้บริการทาง ๆ

10. ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยได้พัฒนาอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ จนมีความพร้อมที่จะใช้เป็นปัจจัยการผลิตได้ จะเกิดความได้เปรียบกว่าประเทศที่ไม่ได้พัฒนาความพร้อมเหล่านี้ไว้เลย การที่ประเทศไทยกำลังพัฒนาพยายามเสาะแสวงหาเงินกู้เงินลงทุนจากธนาคารโลกมาเพื่อสร้างสาธารณูปโภคในประเทศไทยเพื่อความพร้อมที่จะให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย

11. การเข้าถึงคลาด อุตสาหกรรมที่ต้องอยู่ใกล้แหล่งผู้ซื้อหรือคลาดที่จะเกิดความได้เปรียบ ความสามารถที่จะนำสินค้าที่ผลิตได้ไปสู่มือผู้บริโภคโดยเสียค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายน้อยที่สุด ตลอดจนขั้นตอนทางการคลาดต่าง ๆ มีผลให้เกิดความได้เปรียบแก่อุตสาหกรรมนั้น เช่น การตั้งโรงงานผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกในเขตปลอดภาษี และใกล้ๆ เวียดนามซึ่งขาดทุนของสินค้าหรือประเทศไทยในเครือจักรภพองค์กรสามารถส่งผลิตภัณฑ์ไปขายในสหราชอาณาจักร โดยได้รับสิทธิยกเว้นภาษีค่าอากร ทำให้เกิดความได้เปรียบแก่ประเทศไทยเหล่านี้ การที่ประเทศไทยประเทศไทยนั่นได้รับสิทธิ์ภาษีในสิ่งสินค้าไปขายในแหล่งคลาดที่สำคัญ เช่น ในกลุ่มคลาดต่าง ๆ จะเป็นความได้เปรียบที่สำคัญยิ่งต่อผลสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยนั้น

12. สิทธิประโยชน์ การกำหนดคลาดที่สำคัญหรือให้การสนับสนุนแก่อุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในแต่ละชั้นกันระหว่างประเทศ จะสามารถกระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นได้ นอกจากนี้ รัฐบาลในประเทศไทยกำลังพัฒนาสามารถใช้มาตรการให้สิทธิประโยชน์แก่อุตสาหกรรมที่ต้องการให้พัฒนาขึ้นได้

สรุป

ข้อจำกัดและความได้เปรียบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศเหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดความสำเร็จของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ การกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมในลักษณะที่จะให้เกิดความสามารถพึ่งตนเองไว้ (Self - sufficiency) คั่งชেนที่ทางประเทศกำลังปฏิบัติอยู่จะได้ผลเมื่อประเทศของตนมีความได้เปรียบในทุก ๆ ด้าน การยึดถือทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative advantage) ในการค้าระหว่างประเทศยังเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติอยู่ คงไม่มีประเทศใดในโลกที่โชคดีขนาดที่จะมีความได้เปรียบทางกรผลิตในทุก ๆ ด้าน การเลือกผลิตสินค้าที่ตนมีความได้เปรียบมากที่สุดย่อมก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่สูงสุดในการใช้ทรัพยากรและส่งผลกระทบความสำเร็จในการพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรมในประเทศของตน

แบบฝึกหัดท้ายบท

1. ท่านมีความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ จงอธิบายอย่างสั้น ๆ
 - 1.1 การพึ่งพิงกับระบบเศรษฐกิจโลก (Dependence)
 - 1.2 Social effect
 - 1.3 Effective protection
 - 1.4 Infrastructure
2. การคำนวนหาค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของสินค้าแต่ละประเทศ มีวิธีคำนวณได้กี่วิธีอย่างไรบ้าง
3. ขอจำกัดทางด้านมั่นคงจากการผลิตมีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างไร
4. การพัฒนาอุตสาหกรรมโดยยึดความได้เปรียบในด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่เป็นหลักในการพัฒนา จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างไร

หนังสืออ่านประกอบ

อุ่น เกิดพูลย์. การลงทุนด้านประเทคโนโลยีในไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมเมอร์, 2518.

เอื้อมพร วงศ์โรจัน. การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยสมพันธ์, 2523.

Bhagwati, Jagdish. The Economics of Underdeveloped Countries. แปลโดย
วรรุษิ หรรษรักษ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

McKinnon, Ronald I.. Money and Capital in Economic Development. แปลโดย
สุวคต เศวตวัฒนา, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

Myint, Hla. The Economics of the developing countries. แปลโดย พาสุก
พงษ์ไพบูลย์, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

Balassa, Bela. "Revealed Comparative Advantage Revisited : An Analysis
of Relative Export shares of the Industrial Countries, 1953-
1971", Manchester School of Economic and Social Studies.
Vol 1.45, No.4, Dec. 1977.

, "Trade Liberalization and Revealed Comparative Advantage"
Manchester School of Economic and Social Studies. Vol 33 No. 2,
May 1965.

Bryce, Murray D. Policies and methods for industrial development. New York:
McGraw-Hill Book Company Inc., 1965.

Mountjoy, Alan B. Industrialization and developing countries. 4th. ed.
London : Hutchinson, 1975.

Sutchiffe, R.B. Industry and underdevelopment. Addison-Wesley Publishing
Company Inc., 1971.

